

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Бургас, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Калина Ст. Пенева

Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Марина Д. Димова
като разгледа докладваното от Калина Ст. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20222000500075 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Постъпила е **въззивна жалба** от К. Й. ИЛ., ЕГН *****, *****,
съдебен адрес: *****, чрез процесуален представител адв.П.В., **срещу**
решение № 362/02.12.2021 год. по гр.д.№ 2314/2020 год. по описа на
Бургаския окръжен съд, с което е отхвърлен иска на К. Й. ИЛ. *****, ЕГН
*****, ЕГН ***** **против** „Медицински център 1 -Бургас“ЕООД , ЕИК 102085573,
със седалище и адрес на управление - гр.Бургас с правно основание чл.49 от
ЗЗД, чл.45 от ЗЗД, чл.52 от ЗЗД във вр. с чл.86 от ЗЗД и чл.122 от ЗЗД, с
който се иска осъждането на ответната страна да ѝ заплати сумата от *****. -
обезщетение за причинените неимуществени вреди, ведно с лихва за забава
начиная от 10.10.2018 г., **и е осъдена** К. Й. ИЛ. *****, ЕГН ***** да
заплати на „Медицински център 1 - Бургас“ ЕООД, ЕИК 102085573 със
седалище и адрес на управление - гр.Бургас сумата в размер на **1500 /хиляда**
и петстотин/ лева - направени по делото разноски.

Твърди се, че обжалваното решение е неправилно като необосновано,
постановено в нарушение на материалния закон и в отклонение от практиката

на ВКС. Изложени са съображения относно доказана материална легитимация на ответника по чл.49 от ЗЗД като възложител на работа, от която се твърди, че са настъпили нематериалните вреди за ищцата. След изложение на фактическата обстановка, считано от изследването на 10.10.2018 год. разчетено от д-р К.- работил към този момент в ответното дружество по сключен граждански договор, са оспорени изводите на съда за липсата на неправомерно поведение от страна на лекаря. Твърди се, че от доктор К. са допуснати множество нарушения на Закона за здравето чрез действия и бездействия по чл.79, ал.1, чл.80, чл.86, ал.1, чл.190, ал.1 от ЗЗ, на чл.6, ал.1 от ЗЛЗ и Правилата за добра медицинска практика, утвърдени по реда на чл.5, ал.4 от ЗСОЛЛДМ. Твърди се, че доктор К. е извършил изследването на ищцата с апарат от най-нисък клас, като е следвало да знае, че този апарат не може да даде точна диагностика, поради което е бил длъжен да напъти ищцата към допълнителни изследвания и най-вече към консултация с онколог. Твърди се също, че доктор К. неправилно е разчел резултатите от изследването и е извършил нарушение на етичните правила. Твърди се, че поради проявената от страна на доктор К. професионална небрежност е било отложено лечението на ищцата, като предвид множеството огнища на крибриформен дуктален карцином се е стигнало до извършване на радикална мастектомия и последиците от нея, както и до претърпени от ищцата неимуществени вреди под формата на болки и страдания, за които тя следва да бъде обезщетена. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение, за уважаване на предявения иск и за присъждане на съдебните разноски за двете съдебни инстанции.

В дадения срок е постъпил **отговор** от „Медицински център 1-Бургас“ ЕООД, ЕИК 102085573, със седалище и адрес на управление: гр.Бургас, ул.“Хан Крум“ №28, чрез процесуален представител адв.Х.Х.. Твърди се неоснователност на въззивната жалба и правилност на обжалваното решение, тъй като при съвкупния анализ на събраните по делото доказателства, изводът на окръжния съд за недоказаност на предявения иск се явява обоснован. Твърди се, че съгласно приетите съдебно-медицински експертизи не се установява причинна връзка между прегледа извършен на 10.10.2018 год. и здравословно състояние на ищцата в по-късен момент. Твърди се, че е недоказано възражението на ищцата, че доктор К. не е разчел правилно изследването й. Сочи се, че в съответствие с медицинските стандарти доктор

К. е предложил проследяване на формациите при ищцата, диагностицирани от него като „кисти“, а предвид размерите на кистите назначаване на мамография не е било необходимо. Сочи се, че не е установено нарушение на добрите практики и установените правила, поради което не е налице противоправно лекарско поведение и предявеният иск по чл.49 от ЗЗД е неоснователен. Направено е искане за потвърждаване на обжалваното решение и за присъждане на съдебните разноски пред въззивния съд.

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирано лице, срещу акт на съда, който подлежи на въззивно обжалване и е **ДОПУСТИМА**.

С обжалваното решение Бургаският окръжен съд се е произнесъл по иск с правно основание чл.49 от ЗЗД, вр. чл.45 от ЗЗД, чл.52 от ЗЗД, чл.122 от ЗЗД и по претенция за законна лихва по чл.86 от ЗЗД.

В открито съдебно заседание на въззивния съд, въззивникът с писмено становище поддържа въззивната жалба, прави искане за уважаването ѝ. Въззиваемият поддържа отговора, моли за присъждане на разноски съгласно представен списък по чл.80 от ГПК и доказателства за плащане.

Обжалваното решение е постановено по иска на К. Й. ИЛ. ****, ЕГН ***** против „Медицински център 1-Бургас“ЕООД, ЕИК 102085573, със седалище и адрес на управление - гр.Бургас за осъждането на ответната страна да заплати на ищцата сумата от ****. - обезщетение за неимуществени вреди, ведно с лихва за забава считано от 10.10.2018 год. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че при изследване на 10.10.2018 год. в ответния медицински център, с който работодателят на ищцата към този момент е в договорни правоотношения за провеждане на периодични профилактични прегледи, доктор К. - специалист рентгенолог, извършващ дейност към този момент при ответника по граждански договор, след направено медицинско образно изследване на млечни жлези /ехография/, е допуснал нарушения на чл.11, т.5 от Наредба №3 от 28.02.1987 год. за задължителните предварителни и периодични медицински прегледи на работниците, на чл.11, ал.4 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/, на чл.6 от ЗЛЗ, вр. раздел втори, раздел четвърти и раздел седми от Наредба № 9 от 13.07.2018 год. за утвърждаване на медицински стандарт „образна диагностика“, тъй като неправилно /погрешно/ е интерпретирал установените

при прегледа образувания в лявата гърда на ищцата и е бездействал, като не е изпратил ищцата за извършване на допълнителни изследвания за установяване на вида на образуванията в лява млечна жлеза. Сочи се, че около шест месеца след това ищцата по собствено желание извършила прегледи при други специалисти, като в резултат на поставени от тях диагнози сочещи за протичащи злокачествени процеси, при извършена операция на 15.05.2019 год. от лявата ѝ гърда били извадени четири туморни формации с диаметър от 10 милиметра и гърдата била цялостно отстранена. За периода след 28.05.2019 год. последвали химиотерапия, ендокринна терапия, лъчелечение, симптоматично и палеативно лечение, както и множество подробно описани терапии извършени до 06.10.2019 год., за периода 14.11.2019 год. – 18.12.2019 год. бил проведен курс радиотерапия. За периода от 01.09.2020 год. до 03.09.2020 год. била поставена диагноза еднотриална жлезна хиперплазия и извършено оперативно лечение – дилатация и кюртаж на матката. Ищцата твърди, че поради проявената от страна на доктор К. небрежност и допуснатите нарушения на медицински правила и стандарти е била поставена неправилна диагноза, в резултат на което е била извършена радикална модифицирана мастектомия и ищцата е претърпяла неимуществени вреди - физически и душевни болки и страдания от страховете, стреса, социалната изолация, загрозяването на тялото, от които за нея ще има последствия до края на живота ѝ. Счита, че на осн. чл.49 от ЗЗД отговорност за претърпените от нея болки и страдания носи ответника като възложител на работата на доктор К., от чиито неправомерни действия и бездействия тя твърди, че са настъпили вредите. Ищцата счита, че справедлив размер за обезщетяване на претърпените от нея болки и страдания е претендираната сума, моли за уважаване на предявения иск, ангажира доказателства. Прави искане за присъждане на съдебните разноски.

Ответникът е оспорил допустимостта на иска с твърдение, че не е възложител на работата по смисъла на чл.49 от ЗЗД, поради което не е пасивно процесуално легитимиран да отговаря по иска на ищцата. Евентуално са направени възражения за неоснователност на исковата претенция. Твърди се, че поведението на доктор К. при разчитане на резултатите от изследването на ищцата и предложеното от него проследяване на формациите е съобразено с медицинските стандарти и добрите практики, като лекарят не е допуснал твърдените в исковата молба нарушения. Направено е искане за отхвърляне

на иска и за присъждане на съдебните разноси.

Обжалваното решение е постановено от компетентен съд в рамките на правомощията му и е **валидно**.

Въззивният съд служебно извършва проверка за допустимост на обжалваното решение. Като постановено по допустим иск, обжалваното решение е **допустимо. Съгласно разпоредбата на чл.49 от ЗЗД, този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа.** Допустимостта на иска се преценява на базата на твърденията на ищеца в исковата молба. В случая ищцата твърди, че ответният медицински център е възложител на работата извършвана в него от доктор К. за процесния период, което обосновава отрицателната процесуална легитимация на ответника по предявения срещу него иск. Дали действително ответникът се явява възложител на работата е въпрос по същество на спора, който касае материалната легитимация и има значение при обсъждане на основателността на иска.

При преценка за правилността на обжалваното решение настоящият съд взе предвид следното:

Възражението на ответника за липса на възлагане по смисъла на чл.49 от ЗЗД е неоснователно. Видно от представения по делото граждански договор от 02.01.2018 год., ответникът „МЦ1-Бургас“ЕООД-Бургас **се явява възложител за работа извършвана в ответното лечебно заведение към 10.10.2018 год. от доктор К. – специалист рентгенолог, посочена в договора като „специализирана извънболнична медицинска дейност за срок до 31.12.2018 год.“** Възлагането е валидно извършено както въз основа на трудов, така и въз основа на граждански договор.

Към 10.10.2018 год. ищцата по делото е била **** навършени години, като е работела по трудово правоотношение в „Логитекс“ЕООД на длъжност „счетоводител“. Не се оспорва и се установява от приложенияте по делото карта за профилактичен преглед и ехографско изследване, че на ищцата в качеството и на служител в предприятието „Логистик“ЕООД, през м.10.2018 год. са извършени профилактични прегледи в ответното лечебно заведение. На 10.10.2018 год. е извършено ехографско изследване на две системи – коремни органи и млечни жлези. Прегледа и описанието на обективното

състояние на ищцата към момента на ехографското изследване са извършени от доктор К.. В графата обективно състояние ведно с други показатели е отразено „фиброзна мастопатия кисти две с размери 0,81 см. и 0,88 см.“ По твърдение на ищцата в исковата молба, тя е била насочена от доктор К. за контролен преглед с цел проследяване на формациите след година. Разяснено ѝ било, че няма нищо притеснително и може да продължи обичайния си начин на живот.

По твърдение на ищцата след около шест месеца решила да се прегледа при друг лекар-доктор Т., който я насочил за още изследвания на гърдите. Документи за резултатите от прегледа при доктор Т. не са представени.

След мамография в „ДКЦ Св.Георги Победоносец“ ЕООД - Бургас, се установило, че трябва да се извърши оперативна интервенция на лявата гърда на ищцата. Насрочен бил прием в болница след преглед при д-р Х.. Документи за резултатите от мамографията и от прегледа също не са представени.

За провеждането на прегледите при доктор Т. и доктор Х. свидетелстват разпитаните по делото свидетели И. - съпруг на ищцата и И. - колежка на ищцата. Според свидетелката И. прегледът при доктор Т. бил извършен на 01.04.2019 год. След уреден час при доц.С. в УМБАЛ „Царица Йоана - ИСУЛ“ - София било потвърдено, че се налага незабавно хирургично отстраняване на формациите в лявата гърда на ищцата.

Съдът дава вяра на свидетелските показания относно сочените обстоятелства за извършените по-горе прегледи.

Приложените медицински документи сочат, че на 15.05.2019 год. е извършена операция при която са били отстранени четири туморни формации с диаметър от 10 мм. от лявата гърда на ищцата. Направена е радикална модифицирана мастектомия - цялостно отстраняване на лява гърда. Операцията продължила с дисекция на единични разнокалибрени лимфни възли на първо и на второ ниво. Резултатът от хистологичното изследване установил, че при три от фрагментите са налице туморни формации с диаметър 1.4; 1.6 и 1.3. Налице е и суспектен четвърти участък с диаметър от 1.5 см. На 17.05.2019 г. ищцата е била изписана от УМБАЛ „Царица Йоана“. С решение на обща клинична онкологична комисия №1329/28.05.2019 г. е назначена следоперативна терапия, както следва: химиотерапия, ендокринна

терапия, лъчелечение, симптоматично и палиативно лечение. С протокол от решение на Клинична онкологична комисия по химиотерапия №1152 от 05.06.2019 г. са назначени курсове адювантна химиотерапия с продължителност 21 дни. С решение на специализираната комисия по специалност /12/ №1401 26.08.2019 г. е взето решение за започване на лечение с ЛП. За периода между 20.06.2019 г. и 22.06.2019 г. е проведен първи курс терапия АХТ по схема ЕС + Доцетаксел. Издадена е епикриза по ИЗ №11037/2019 г. За периода 11.07.2019 - 13.07.2019 г. е проведен втори курс терапия с АХТ по схема ЕС + Доцетаксел. Издадена е епикриза по ИЗ №12439/2019 г. За периода 02.08.2019 - 04.08.2019 г. е проведен трети курс терапия с АХТ по схема ЕС + Доцетаксел. Издадена е епикриза по ИЗ №13752/2019 г. За периода 23.08.2019 - 25.08.2019 г. е проведен четвърти курс терапия с АХТ по схема ЕС + Доцетаксел. Издадена е епикриза по ИЗ №15046/2019 г. За периода 13.09.2019 - 15.09.2019 г. е проведен пети курс терапия с АХТ по схема ЕС + Доцетаксел. Издадена е епикриза по ИЗ №16217/2019 г. За периода 04.10.2019 - 06.10.2019 г. е бил проведен шести курс терапия с АХТ по схема ЕС + Доцетаксел. Издадена е епикриза по ИЗ №17571 /2019 г. За периода 14.11.2019 - 18.12.2019 г. постъпва за лечение в „Комплексен онкологичен център“ - гр.Бургас ЕООД. За посочения период е направен курс радиотерапия, централна част на млечна жлеза. За периода 01.09.2020 - 03.09.2020 г. ищцата е постъпила МОЦ - Бургас. Поставена е диагноза „ендометриална жлезна хиперплазия“. Назначено е терапевтично лечение и е извършено оперативно лечение - друга дилатация и кюртаж на матка.

От заключението на вещо лице Г.-началник отделение „Образна диагностика“ при КОЦ-Бургас, по приетата от окръжния съд съдебно-медицинска експертиза и от обясненията на вещото лице в съдебно заседание при неговия разпит става ясно, че т.н. „кисти“ на млечната жлеза са изпълнени с течност формации със собствена капсула, способни да променят размерите си, да се възпаляват и да се израждат злокачествено. Стандартно при диагностициране на кисти в млечната жлеза – фиброкистозна мастопатия се препоръчва контролна ефография след 3-6 месеца, като при разпита в съдебно заседание вещото лице пояснява, че в случаи на кисти под 10 мм. на пациента се казва, че е желателно контролно изследване веднъж-два пъти в годината. Вещото лице сочи, че за период от седем месеца е възможно да се развие

злокачествено новообразувание, което да се диагностицира. Категоричен коментар за класа на апарата, с който е проведено изследването на ищцата на 10.10.2018 год. не е направен от вещото лице, но е направено предположение, че е „нисък до среден клас“. Вещото лице сочи, че четири от пет жени в България имат неболезно изменение на млечните жлези известно като фиброкистозна мастопатия - т.н. кисти. На жени под 50 годишна възраст се прави рутинно ехографско изследване. Изследването на млечната жлеза е комплексен труд на поне трима лекари – хирург, рентгенолог и хистолог-патоанатом, тъй като диагноза „карцином на млечната жлеза“ се поставя съвместно от онколог, образен диагностик и хистолог, като категорична диагноза се поставя хистологично особено при малки туморни формации. В ранните стадии на развитие на туморно заболяване в млечна жлеза нито едно неинвазивно изследване между които мамография, ехография и магниторезонансна томография не могат да бъдат категорични, че е налице злокачествено образуване. При съмнение се препоръчва биопсия и хистологично изследване /т.2 от заключението/. В случая, на 10.10.2018 год. ищцата е преминала пред преглед по трудова медицина /видно от приложената на л.29 карта заложените изследвания не са предвиждали посещение при хирург и хистологично изследване/. **Вещото лице сочи, че въз основа на направената ехографска снимка, той би приел същото което е приел и доктор К., тъй като „анехогенна формация с гладки и резки очертания и дистална вълна на усилване на сигнала е равно на киста“.** В т.8 от заключението вещото лице сочи, че не е възможно да се прецени дали и как би се развил злокачествен процес от 10.10.2018 год. до 16.05.2019 год., като уточнява при разпита в съдебно заседание, **че появяването на злокачествено образуване може да се получи два дена след изследване** – т.е. две денонощия след направено изследване, може вече да са налице туморни образувания.

От заключението на вещо лице Г. -началник „Хирургично отделение“ в „СБАЛОЗ д-р Марко Антонов Марков“ЕООД по приетата от окръжния съд съдебно-медицинска експертиза се установява, че при ехографското изследване проведено от доктор К. на 10.10.2018 год. са установени две кисти с размери 0,81 см. и 0,89 см.- анехогенни формации с дистална вълна на

усилване на сигнала. От приложената ехография не може да се определи в кой квадрант на лява млечна жлеза са разположени описаните кистични формации. В проведеното изследване на 08.05.2019 год. в УМБАЛ“Царица Йоана“ ИСУЛ ЕАД са описани три броя солидни, ненесвързани безкапсулни зони до 15 мм., като **не е възможно да се определи дали кистите констатирани от доктор К. и формациите установени на 08.05.2019 год. се намират в един и същ квадрант.** При проследяване на диагнозата на ищцата от 16.05.2019 год. вещото лице заключава, че извършената модифицирана радикална мастектомия в случая е единствено подходящия метод. **Вещото лице сочи, че е невъзможно да се докаже дали към момента на извършване на ехографското изследване на 10.10.2018 год. е бил наличен злокачествен процес в лява млечна жлеза на ищцата,** тъй като скоростта на нарастване на раковите клетки е сложен процес, зависи от много фактори и няма точна формула по която да се развива, като при млади пациентки протича по-бързо.

От разпита на свидетелите **И. и И.** се установява, че след като са отстранили лявата ѝ гърда ищцата се чувствала ужасно и изпаднала в депресия. Като разбрала, че е „рак“ не можела да повярва, тъй като до последно имала надежда, че е станала грешка. С такава първоначална нагласа бил и съпругът ѝ /свидетелят И./, който по време на операцията и последвалото лечение бил неотлъчно до нея. По време на курсовете на химиотерапия ищцата била много зле, изпадали веждите и косата ѝ, имала гадене и повръщала след всеки от шестте курса. Ищцата избягвала контакти с хората, включително със съпруга си и с децата, не само защото се страхувала да не компрометира отслабения си имунитет, но и защото тя самата не можела да възприеме физическата си промяна. Химическата кастрация която провели на ищцата след операцията довела до усложнения, като се наложила оперативна интервенция и на матката. Свидетелите сочат, че след операцията за премахване на гърдата ежедневието на ищцата е изцяло променено. Преди била спортна натура, ходела по почивки и партита, но вече не можела да спортува, теглото ѝ се увеличило, изолирала се и тежко преживявала, и преживява случилото се. Контактува с малко хора, дори по-рядко общува със съпруга си, отношението към колегите ѝ също се променило, затворила се в себе си, срамува се и много страда.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица и соченото от свидетелите.

Установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Отговорността по чл. 49 от ЗЗД е за вреди, причинени виновно от лица, на които е възложено извършването на работата, като вината се изразява в умишленото или по непредпазливост причиняване на вредата. За да е налице отговорност по чл. 49 от ЗЗД, е необходимо вредите да са резултат от виновно противоправно действие или бездействие на лице, ангажиращо отговорността на ответника, в пряка причинно-следствена връзка с което да са претърпени вреди от ищеца/чл.45 от ЗЗД./. При липсата на който и да е от елементите по чл.45 от ЗЗД по отношение на твърдения извършител - виновно противоправно поведение, причинена вреда и пряка причинно-следствена връзка между тях, искът по чл.49 от ЗЗД не може да бъде уважен, дори да е установено възлагане по смисъла на цитираната норма. Доказателствената тежест за установяване на кумулативно предвидените в закона предпоставки за уважаване на предявения иск по чл.49 от ЗЗД , вр. чл.45 от ЗЗД е на ищеца, като при доказване на останалите предпоставки, вината се предполага до доказване на противното от ответника.

Във въззивната жалба и в исковата молба се твърди извършване на неправомерни действия - че при прегледа на ищцата на 10.10.2018 год. от доктор К., той ѝ е поставил **неправилна и ненавременна диагноза**, както и неправомерно бездействие - **неизпращане на ищцата за извършване на допълнителни изследвания** за установяване на вида на образуванията в лявата ѝ гърда.

Съдът намира, че твърденията за неправомерни действия и бездействия на доктор К. се опровергават от соченото от вещите лица по приетите по делото експертизи. Вещо лице Г. сочи, че при данните от направената ехографска снимка, той би приел същото което е приел и доктор К., а вещото лице Г. сочи, че не е невъзможно да се докаже дали към момента на извършване на ехографското изследване на 10.10.2018 год. е бил наличен злокачествен процес в лява млечна жлеза на ищцата. Според разясненията на вещите лица изследването на млечната жлеза е комплексен труд на поне трима лекари – хирург, рентгенолог и хистолог-патоанатом, тъй като диагноза

„карцином на млечната жлеза“ се поставя съвместно от онколог, образен диагностик и хистолог, а категорична диагноза се поставя хистологично, особено при малки туморни формации. Става ясно, че образната диагностика самостоятелно не би могла да диагностицира злокачествено образуване, а като етап от диагностицирането на туморно заболяване следва прегледа при онколог. В случая прегледа извършен от доктор К. на 10.10.2018 год. не е бил по повод на съмнения за онкологично заболяване на ищцата след предписание от онколог, а е бил в рамките на рутинни, периодични профилактични прегледи по инициатива на работодателя на ищцата. Не се установи по делото, че състоянието на ищцата към момента на ехографското изследване извършено от доктор К. на 10.10.2018 год. е било различно от описаното от него, а при отразените резултати-две кисти с размери по-малки от 1 см., доктор К. не е имал основание да препоръча прегледи и при други специалисти или последващи по-ранни прегледи. Както е посочено от вещо лице Г., при диагностициране на кисти в млечната жлеза – фиброкистозна мастопатия под 10 мм. на пациента се казва, че е желателно контролно изследване веднъж-два пъти в годината. Това е често срещана диагноза, която обхваща четири от всеки пет жени. Според твърденията в исковата молба, препоръки за преглед след една година е дал на ищцата и доктор К.. Вещите лица не дават заключение, че данните от ехографското изследване на 10.10.2018 год. са налагали допълнителни изследвания, консултации, или хоспитализация на пациента. Не е установено по делото, че към 10.10.2018 год. описаните образувания от доктор К. като „кисти“ /доброкачествени образувания/ са били злокачествени образувания или, че са били налице предпоставки да се предположи, че се развиват като злокачествени образувания. Ето защо съдът няма основание да приеме твърденията на ищцата поддържани и във въззивната жалба, че диагнозата поставена от доктор К. е била погрешна. Липсва основание да се възприеме и твърдението на ищцата, поддържано във въззивната жалба, че диагнозата е била ненавременна. Според вещите лица злокачествено образуване може да се развие и в рамките на две денонощия, а в случая дори не може да се установи, че диагностицираните седем месеца по-късно злокачествени образувания в лявата гърда на ищцата съвпадат с кистите описани от доктор К., още повече, че и при извършените по-късно изследвания на ищцата също е констатирана фиброкистична мастопатия - съгласно т.1.6 от заключението на вещо лице Г.

при поставянето на диагноза на ищцата на 16.05.2019 год. е била налице мултифокалност на процеса и наличие на четири огнища на крибриформен дуктален карцином ин сину на фона на фиброкистична мастопатия.

Предвид горното неоснователни са твърденията на ищцата поддържани като възражения и пред настоящия съд за допуснати нарушения на чл.11, т.5 от Наредба №3/28.02.1987 г. за задължителните предварителни и периодични медицински прегледи на работниците, на чл.11, ал.4 от Закона за лечебните заведения и на чл.6 от ЗЛЗ относно изискванията за спазване на медицинските стандарти, вр. раздел втори, раздел четвърти и раздел седми от Наредба №9/13.06.2018 год. на утвърждаване на медицински стандарт “образна диагностика“. От приетите по делото медицински експертни становища не би могъл да се направи извод, че някое от цитираните изисквания в горепосочените нормативни разпоредби не е спазено от доктор К. при прегледа и диагностицирането на ищцата на 10.10.2018 год. Липсват данни по делото въз основа на които да се счете, че доктор К. е извършил нарушение и на правила залегнали в Кодекса за професионална етика на българските лекари по арг. от чл.190, ал.1 от ЗЗ и чл.37, ал.1, т.1 от ЗСОЛЛДМ или е нарушил основни принципи на медицинската дейност по чл.81, ал.2, т.1 и т.4 от Закона за здравето.

При **недоказани твърдения за противоправно поведение** на доктор К. при прегледа и диагностицирането на ищцата на 10.10.2018 год., което е една от кумулативните предпоставки по чл.45 от ЗЗД, вр. чл.49 от ЗЗД, претенцията на ищцата се явява неоснователна, но следва да се посочи, че не е налице и друга кумулативно изискуема предпоставка, а именно-**липсва пряка причинно-следствена връзка между поведението на доктор К. и претърпените от ищцата неимуществени вреди**. По делото са установени всички твърдения на ищцата свързани с резултатите от прегледите непосредствено преди и след извършената операция на 15.05.2019 год. при която е отстранена лявата ѝ гърда и за последвалите възстановителни процедури продължили през различни интервали до 18.12.2019 год., както и полученото усложнение наложило на 01.09.2020 год. оперативно лечение на матката. Установено е също, че в резултат на отстраняването на лявата ѝ гърда, продължителните лечения и проведени процедури след това, настъпилото усложнение в матката и физиологичните промени в организма на ищцата, тя е претърпяла и продължава да търпи душевни болки и

страдания под формата на страх, тревожност, депресивност, срам, страдание заради загрозяването и невъзможността да има социалния, семейния и професионалния живот, по начина, по който го е имала преди това, като по време на операцията и на лечението е претърпяла физически болки и страдания, най-интензивни в периода непосредствено след операцията на гърдата и по време на химиотерапията. **Всички тези болки и страдания обаче ищцата е претърпяла поради наличието на злокачествени образувания в лявата ѝ гърда и извършената операция за отстраняването им, но тези образувания са окончателно диагностицирани за първи път седем месеца след прегледа при доктор К..** Претърпените от ищцата неимуществени вреди под формата на душевни и физически болки и страдания **са резултат и в пряка връзка с предприетото оперативно и следоперативно лечение заради наличието на злокачествени образувания,** но не се установи да са във връзка с действия на доктор К.. Действията на доктор К. при извършване на ехографското изследване на ищцата и разчитане на резултатите от него дори потенциално не биха могли да бъдат причина за образуване на злокачествени образувания в нейната гърда. От друга страна дори при ненавременна диагностика, по делото не е налично медицинско заключение /а изводите на съда не могат да почиват на предположения/, че в случай на установяване на злокачествени образувания в лявата ѝ гърда към 10.10.2018 год. са щели да бъдат избегнали операцията за отстраняване на гърдата и последвалите процедури по възстановяване, които са предизвикали болките и страданията на ищцата за обезщетяването на които се претендира заплащане на процесната парична сума от ответника.

Твърдението, че с апарата с който е изследвана ищцата на 10.10.2018 год. не може да се извърши правилна диагностика, е въведено за първи път като възражение във въззивната жалба, но тъй като не е описано като част от обстоятелствата по исковата молба, то се явява извън въведения предмет на спора и въззивният съд няма задължение да го обсъжда. Независимо от това следва да се посочи, че това възражение е и недоказано, тъй като преценката за годността на апарата изисква специални знания, а експертиза за годността на ехографския апарат използван от доктор К. на посочената дата не е поискана и не е извършена. Соченото от вещото лице Г. при разпита му в съдебно заседание на окръжния съд, че апаратът е „нисък до среден клас“ не

може да се тълкува в смисъл, че апаратът е негоден, още повече, че както самото вещо лице пояснява, той не е виждал апарата - т.е. въз основа на тези показания не биха могли да се направят обосновани изводи за качеството и годността на апарата използван от доктор К..

Предвид горното предявеният иск по чл.49 от ЗЗД, вр. чл.45 от ЗЗД е недоказан по отношение на всички изискуеми за уважаването му кумулативни предпоставки **и следва да бъде отхвърлен.**

Като е стигнал до идентични правни изводи за неоснователност на предявения иск, Бургаският окръжен съд е постановил **правилно решение**, което следва да **бъде потвърдено от настоящия съд.** Резултатът от произнасянето на окръжния съд обуславя правилността на решението и в частта за разноските.

С оглед изхода от делото в полза на въззиваемата страна следва да се присъдят разноските за заплатено адвокатско възнаграждение за защита пред въззивния съд в размер на 1000 лв., които следва да се възложат в тежест на въззивницата. Заплатеното възнаграждение е под минималния размер по чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 за МПРАВ, поради което и предвид правната и фактическа сложност на делото е неоснователно възражението за прекомерност по чл.78, ал.5 от ГПК, направено с писменото становище депозирано от процесуалния представител на въззивницата преди провеждане на откритото съдебно заседание на въззивния съд. Ето защо съдът присъжда разноските за адвокатско възнаграждение заплатени от въззиваемата страна в пълен размер.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 362/02.12.2021 год. по гр.д.№ 2314/2020 год. по описа на Бургаския окръжен съд.

ОСЪЖДА К. Й. ИЛ. ****, ЕГН ***** да заплати на „Медицински център 1 -Бургас“ЕООД, ЕИК 102085573, със седалище и адрес на управление - гр.Бургас направени пред въззивния съд разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на **1000 лв.** /хиляда лева/.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния касационен съд с

касационна жалба, в едномесечен срок от връчването на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____